Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26896
Copyright: Admont, Benediktinerstift

non tãq; ꝑpriũ ꝑbnficiũ. ſ; tãq; publicę partẽ. Hvllã
inq̃t hunt cogitationẽ meã illo tẽpe q̃ uniuſis ꝑ
deant. Holunt m̃ ꝑ ꝑe ciuitatẽ dare. nec ĩ me di
rexẽ aiũm. Ita qr̃ illi debeã. q̃ me ſ̃ ñ ſuſtinuit. cũ
factus eẽt qd̃ fec. Primũ cũ cogitaũ gallis oib;
ꝑ deẽ. ⁊ m̃ cogitaũ ꝑ deẽ. Ita enĩ gallus. ⁊ me ſi
ñ mea. publica tm̃ nota ⁊ ꝑhendit. Dein ego q̃; illi
ñ tãq; ꝑpriũ debeo. ſ; ⁊ mune mun̄ ex pp̃. ñ tãq;
ꝑ me soluã. ſ; tãq; ꝑ ꝑata ⁊ ferã. Siq̃s patę meę peco
niã ẽdat. ñ dicã me illi debitorẽ. nec es alienũ ꝑfi
tebor: aut candidat̄. aut re. ad ex soluendũ tm̃ h.
portionẽ meã dabo. Sic iſti mun̄is qd̃ uniũſis dat̄
debitorẽ me nego. q̃a m̃ q̃d̃ ded̃. ſ; ñ ꝑpt̃ me. ⁊ m̃
q̃d̃e. ſ; nesciẽs an m̃ daret. Hic hominẽ aliq; m̃ dep
hendendũ sciã. qr ad me q̃; circuitu longo ꝑueñ.
Ꝑpt̃ me deby factũ eẽ qd̃ me obligat. Ista ĩq̃t m̃
nec lunę nec soli q̃cq; debes. Hon enĩ ꝑpt̃ te movent̄.
S; cũ inh̃ moueant̄ ut uniũſa ⁊ ſeruẽt. ⁊ ꝑ me mo
uent̄. Vniũſo enĩ pars ſũ. Adice nc̃ qd̃ nrã ⁊ hoc
⁊ dtio dissimile ẽ. Hã q̃ m̃ ꝑ deẽ ut ꝑ me ꝑstet. ñ ded̃
ꝑbnficiũ. q̃ a me instrumẽtũ humilitatis fec̃ sue.
Sol aũ ⁊ luna ⁊ si nob̃ ꝑs̃ sua cã. ñ inh̃ tm̃ ꝑs̃ ut ꝑnos̃
ꝑstet s̃. Qd enĩ nos ⁊ ferre illis possum̄. Hon illi possu
mus. Sciã inq̃t sole ⁊ lunã nob̃ uelle ꝑ deẽ. si nolle
potuerit. illis aũ ñ lic̃ ñ mouẽ. Ad sũma ⁊ sistant. ⁊
op̃ suũ intermittat̄. Hoc uide q̃t m̃ refellat̄. ñ ic̃ min̄
uult q̃ ñ ꝑ nolle. Ergo maximũ argumtũ ẽ firma uo
luntatis ne mutare q̃d̃ posse. Ille bon̄ ñ ꝑ ñ facẽ
qd̃ facẽ. Hon enĩ erit bon̄ n̄ fecit. Ergo nec uir bon̄
ꝑbnficiũ dat. qr facẽ q̃d̃ deby. Ꝑtã multũ int̄ ẽ utrũ di
cas ñ ꝑ h̃ ñ facẽ qr cogit̄. an ñ ꝑ nolle. Hã sine cẽ ẽ illi

humanitatis